

**Generációváltás küszöbén: egy ökofaluban felnőtt fiatalok tapasztalata
és jövőképe**

Jánosi Kincső

ELTE BTK

janosicilia@gmail.com

Kutatásomban egy megalkotott közösség, egy ökofalu második generációjával foglalkozom, melynek fókuszában a közösségben felnőtt fiatalok visszaköltözési szándékát vizsgálom, illetve azt, hogy amennyiben visszaköltöznének a közösségbe, az alapítók elgondolását, elveit tovább viszik-e? Terepem Visnyeszéplak nevű település, ahova a '90-es évek végére egy elnéptelenedett szőlőhegye volt Visnye településnek Somogy vármegyében. Az évtized végén budapesti értelmiségi fiatal párok érdeklődését keltette fel a hely. Először csak öt pár költözött a településre, később azonban többek is amellet döntöttek, hogy Visnyeszéplakon telepedjenek le. Az első generációs gyerekek, akik már a településen nőttek fel, sokan a tanulmányok befejezése után nem költöztek vissza a településre. A fiatalok visszaköltözése és letelepedése részben kulturálisan, részben pedig az utánpótlás szempontjából fontos a közösség számára, hiszen ők azok, akik a megalkotott közösség etikájába belenőve, azt tovább is vihetnék, illetve ha szüleik belépnek az időskorba, akkor ők tudnának gondoskodni róluk.

A Visnyeszéplakon felnőtt fiatalok jövőperspektívája nem homogén, interjúalanyaim eltérő elképzelése pedig különböző okok eredménye, melyek közül az egyik a kevés letelepedésre, mezőgazdasági munkavégzésre alkalmas földterület. Másrészt a visszaköltözést megnehezíti az, hogy Visnyeszéplakon kevés lehetőség adódik a munkavégzésre, ami a fiatalok generációjának azért problémás, mert őket anyagilag nem tudják majd olyan nagymértékben támogatni a szüleik, mint a szüleiket a nagyszüleik, hiszen a szülők nagy része sem rendelkezik állandó keresettel. Ezek mellett pedig a közösség tagjaival létesített viszony is hatással van a fiatalok döntésére a letelepedés tekintetében.